

S'OBRE EL TELO I...

per **JOSÉ CARLOS SORRIBES**

Jordi Bosch

L'actor triomfa amb Ramon Madaula a 'Adreça desconeguda'

Cartes sobre una amistat destrossada pel nazisme. Es recullen a 'Adreça desconeguda', l'obra que Jordi Bosch broda amb Ramon Madaula al Teatre Borràs.

–Sorprèn que vist l'èxit els costés trobar un forat a la cartellera barcelonina.

–Va ser una qüestió de programació, ja que tots els teatres la dissenyen amb molt temps d'antelació. El públic respon molt bé i hi ha la possibilitat que fem una pròrroga.

–Així, van fer el procés a la inversa: estrena a Reus, gira catalana i Barcelona.

–Aquesta obra ja s'havia fet en castellà i en euskera, i estava clar que era molt potent. Jo l'havia vist a Bilbao i a Tàrraga, ja que tinc una gran amistat amb el director Fernando Bernués. Al CAER de Reus hi encaixava en el format.

–¿Què el va atraure del text?

–La història i la seva simplicitat. Tot s'explica amb claredat i síntesi. A les cartes hi ha la gènesi d'un procés com el nazisme que va trencar Alemanya i el perquè continua reproduint-se aquest mal endèmic.

–¿No el sorprèn que la novel·la de Katherine Kressmann hagi trigat tant a arribar als teatres espanyols?

–Per aquí no va ser gaire recomana-

QUIM ROSER

JORDI BOSCH, A PRIMERA FILA.

ble el tema durant molts anys. A França, per exemple, rendeixen culte a una novel·la que és objecte d'estudis universitaris.

–I que no pot funcionar millor sobre un escenari...

–L'obra és igual que el text, una successió de cartes que no hem retocat. Tenen un conflicte, un ritme i una teatralitat molt potents.

–Al marge d'Adreça desconeguda, ¿com va viure la reinauguració del Teatre Municipal de Girona amb La nit just abans dels boscos?

–Va ser una nit molt entranyable. És un teatre al qual tots teníem un carinyo especial. Fa anys, els muntatges del Lliure sempre s'estrenaven allà abans que al mateix Lliure. A més, el text de Koltès és d'una enorme grandesa.

–¿Tindrà continuïtat, aquella funció que va ser tan especial per a tots?

–Ja va dir el director Àlex Rigola que aquest monòleg s'hauria de veure també a Barcelona. Potser trobarem un forat entre tots els actors que ens vam repartir el text.

–No serà fàcil, a les agendes d'interprets com Jordi Bosch, Luís Homar, Francesc Orella, Pere Arquillué, Andreu Benito i José María Pou.